

इष्टानिवृत्तलंकारादीनिआज्ञापयध्वं भवदर्थनान्योनेष्यतीति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सुखं सुखेन एधंति एधंतेवधंति ॥ २२ ॥ वैमनस्यं वैरं केनचित्सहमाकृथाः प्राकुरु ॥ २३ ॥ २४ ॥

आज्ञापयध्वमिष्टानि प्रीया मोदर्शनेन वः ॥ प्राप्य सर्वानभिप्रायांस्ततो ब्रजतमाचिरं ॥ १६ ॥ अनुज्ञातास्तु गंधर्वाः पांडुपुत्रेण धीमता ॥ सहाप्सरोभिः संलृष्टा
श्रित्रसेनमुखाययुः ॥ १७ ॥ देवराडपि गंधर्वा न्दृतांस्तान्समजीवयत् ॥ दिव्येनामृतवर्षेण ये हताः कौरवैर्युधि ॥ १८ ॥ ज्ञातींस्तानवमुच्यथा राजदारांश्च सर्व
शः ॥ कृत्वा च दुष्करं कर्म प्रीतियुक्ताश्च पांडवाः ॥ १९ ॥ सखीकुमारैः कुरुभिः पूज्यमाना महारथाः ॥ बभ्राजिरे महात्मानः क्रतुमध्ये यथाग्रयः ॥ २० ॥ ततो दुर्यो
धं न मुक्तं भ्रातृभिः सहितस्तदा ॥ युधिष्ठिरस्तु प्रणयादिदं वचनमब्रवीत् ॥ २१ ॥ मास्मतातपुनः कार्षीरिदृशं साहसं क्वचित् ॥ न हि साहसकर्तारः सुखमेधंति भार
त ॥ २२ ॥ स्वस्तिमान्सहितः सर्वैर्भ्रातृभिः कुरुनंदन ॥ गृहान् ब्रजयथाकामं वैमनस्यं च माकृथाः ॥ २३ ॥ वैशंपायन उवाच पांडवेनाभ्यनुज्ञातो राजा
दुर्योधनस्तदा ॥ अभिवाद्य धर्मपुत्रं गतेन्द्रिय इवातुरः ॥ २४ ॥ विदीर्यमाणो ब्रीडावान् जगाम नगरं प्रति ॥ तस्मिन् गते कौरवे ये कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ २५ ॥ भ्रा
तृभिः सहितो वीरः पूज्यमानो द्विजातिभिः ॥ तपोधनैश्च तैः सर्वैर्दतः शक्र इवामरैः ॥ २६ ॥ तथैतव नेतस्मिन् विजहार मुदा युतः ॥ २७ ॥ इति श्रीमहाभारते
आरण्यके पर्वणि घोषयात्राप० दुर्योधनमोक्षणे षट्चत्वारिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २४६ ॥ ॥ २४ ॥ जनमेजय उवाच शत्रु
भिर्जितवद्धस्य पांडवैश्च महांस्य भाभिः ॥ मोक्षितस्य युधापश्चात्मानिनः सुदुरात्मनः ॥ १ ॥ कथनस्यावलितस्य गर्वितस्य च नित्यशः ॥ सदा च पौरुषौदार्यैः पांड
वानवमन्यतः ॥ २ ॥ दुर्योधनस्य पापस्य नित्याहंकारवादिनः ॥ प्रवेशो हास्तिनपुरे दुष्करः प्रतिभाति मे ॥ ३ ॥ तस्य लज्जान्वितस्यैव शोकव्याकुलचेतसः ॥ प्र
वेशं विस्तरणत्वं वैशंपायन कीर्तय ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच धर्मराज निस्तृष्टस्तु धार्तराष्ट्रः सुयोधनः ॥ लज्जया यो मुखः सीदन्नुपासर्पत्सुदुःखितः ॥ ५ ॥
स्वपुरं प्रययौ राजा चतुरंगबलानुगः ॥ शोकोपहतया बुद्ध्या चिंतयानः पराभवं ॥ ६ ॥ विमुच्य पथियाना निदेशे सुयव सोदके ॥ सन्निविष्टः शुभे रम्ये भूमिभागे य
थेप्सितं ॥ ७ ॥ हस्यश्चरथपादांतं यथास्थानं न्यवेशयत् ॥ अथोपविष्टं राजानं पर्यंके ज्वलनप्रभे ॥ ८ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलंकठीये भारतभावादीषट्चत्वारिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २४६ ॥ ॥ २४ ॥

अवलितस्य पापाशयस्य गर्वितस्य अत्यवमानिनः अतएव पांडवानवमन्यतः अहंकारं गर्ववदतीति तथा ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

शत्रुभिरिति ॥ १ ॥ कथनस्य आलस्युत्पिरस्य